

Projekt

z dnia 25 czerwca 2021 r.
Druk nr 12

**UCHWAŁA NR XXXVI /21
RADY MIEJSKIEJ W OZIMKU**

z dnia 28 czerwca 2021 r.

w sprawie załatwienia skargi

Na podstawie art.18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713 i 1378) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2021 r., poz. 2735), Rada Miejska w Ozimku uchwała, co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Ozimku, po rozpatrzeniu skargi z dnia 04 maja 2021r. na Dyrektora Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku w zakresie „opieszności działu ośrodka i braku wypłaty zasiłku pielęgnacyjnego za okres w którym przysługiwało świadczenie wraz z odsetkami oraz po zapoznaniu się z wyjaśnieniami złożonymi przez Dyrektora Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku w przedmiotowej sprawie, uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Ozimku, zobowiązując ją do przesłania Skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej w Ozimku

Aldona Koczur

Projekt uchwały nie budzi
wątpliwości pod względem
formalno prawnym

RADCA PRAWNY
Szymon Linek
OP-1441

Uzasadnienie

W dniu 13 maja 2021 r. do Rady Miejskiej w Ozimku wpłynęło pismo mieszkanki Grodzca na Dyrektora Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku w zakresie „opieszności działu ośrodka i braku wypłaty zasiłku pielęgnacyjnego za okres, w którym przysługiwało świadczenie wraz z odsetkami. Zgodnie z art. 229 pkt 3 KPA, jeżeli przepisy szczególnie nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Z kolei zgodnie z art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 994) rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

W świetle powyższego, Przewodnicząca Rady Miejskiej w Ozimku pismem RM.0004.2.21.2021 z dnia 14 maja 2021r., przekazała skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji celem ustosunkowania się do zarzutów podnoszonych w skardze.

Na posiedzeniu w dniu 18 maja 2021r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się z przedmiotowym pismem Skarżącej, uznając je za skargę i prosząc Dyrektora Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku (pismo RM.SWP.0012.2.15.2021 z dnia 20.05.2021r.) o zajęcie stanowiska w przedmiotowej skardze wraz ze sposobem realizacji treści w niej zawartej. Pismem z dnia 24.05.2021r. Dyrektor OIiPS w Ozimku p. Jolanta Janerka udzieliła odpowiedzi na przedmiotowe pismo.

W dniu 25 maja 2021r. Komisja zapoznała się z powyższym pismem. Na posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2021r. Komisja wysłuchała Skarżącą oraz pracowników OIiPS w Ozimku w osobach dyrektor Jolanty Janerki ora Kierownika działu świadczeń Pani Anny Kłosko.

Na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2021r. biorąc pod uwagę argumenty stron oraz dokumentację dotyczącą sprawy uznała skargę za bezzasadną.

Analizując zgromadzony materiał Komisja stwierdziła iż w dniu 18 listopada 2019r. mieszkanka Grodzca złożyła do OIiPS w Ozimku wniosek o przyznanie Jej świadczenia pielęgnacyjnego i złożyła oświadczenie, że z dniem przyznania świadczenia pielęgnacyjnego zrezygnuje z pobierania zasiłku dla opiekuna. Początkowo, decyzją nr OIiPS-DŚS.4532.13.2019 z dnia 16 grudnia 2019 r. odmówiono jej prawa do wnioskowanego świadczenia z uwagi na istniejące prawne wątpliwości dotyczące stosowania przepisów stanowiących podstawę rozstrzygnięcia. Przepis art. 17 ust.1b ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. został uznany za niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r. sygn. akt K 38/13 (Dz.U. z 2014 r. poz. 1443). I tak w przedmiotowej sprawie - na skutek wniesionego odwołania - decyzją z dnia 17 marca 2020 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu uchyliło zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozstrzygnięcia OIiPS wydając jednocześnie wytyczne, dotyczące stosowania kontrowersyjnego przepisu, do zastosowania których organ I instancji jest zobligowany. Decyzją nr OIiPS-DŚS.4532.8.2020 z dnia 21 września 2020 r. przyznano Skarżącej świadczenie pielęgnacyjne od dnia 18 listopada 2020 r. **Decyzja ta nie została zaskarżona przez Skarżącą – jest ostateczna i prawomocna.**

Jednocześnie należy wskazać, że decyzją nr OIiPS-DŚS.4536.10.2014 z dnia 25 maja 2020 r. – w związku ze śmiercią osoby, wobec której Skarżąca sprawowała opiekę, Ośrodek Integracji i Pomocy Społecznej uchylił decyzję z dnia 18 czerwca 2014 r. przyznającą zasiłek dla opiekuna (decyzja z dnia 25 maja 2020 r. jest prawomocna i ostateczna). Osoba zmarła 15.03.2020r., jednak

postępowania administracyjne z uwagi na pandemię uległy zawieszeniu w oparciu o przepis art. 15zrr i 15zrs ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych od 14 marca 2020 r. do 23 maja 2020r. Powyższa decyzja została wydana niezwłocznie. Zatem nie ma tu mowy o opieszałości ośrodka. OliPS wobec rozstrzygnięcia prawomocną ww. decyzją z dnia 25 maja 2020 r. nieprawidłowo w ocenie SKO w Opolu wydał decyzję nr OliPS-DŚS.4536.10.2014 z dnia 17 września 2020 r. zmieniającą decyzję przyznającą zasiłek dla opiekuna. Pracownik działu świadczeń rodzinnych widział potrzebę wydania tejże decyzji zmieniającej z uwagi na treść przepisu art. 27 ust. 5 ustawy o świadczeniach rodzinnych, chcąc uregulować sytuację zbiegu świadczeń w okresie od 18 listopada 2019 r. do 15 marca 2020r. było to jedyne narzędzie prawne umożliwiające dostosowanie sytuacji do ww. przepisu prawa. Przychylając się do twierdzeń SKO - jeżeli uznać rozwiązanie to za błędne, należy wskazać, że błąd ten nie miał jednak większego znaczenia ze względu na to, że rozstrzygnięcie było tożsame w skutku dla strony z istniejącym już prawomocnym i ostatecznym rozstrzygnięciem z dnia 25 maja 2020 r. Na skutek wniesionego przez Skarżącą odwołania od decyzji z dnia 17 września 2020 r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu decyzją z dnia 19 lutego 2021 r. nr SKO.40.2319.2020.śr (o której już wyżej była mowa) uchyliło wydaną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia. W istocie decyzja z dnia 17 września 2020 r. wydana została bez wniosku strony i bez oficjalnego wszczęcia postępowania – jeżeli zgodzić się z SKO (co należy uczynić) należy wskazać, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze wyeliminowało z obrotu prawnego wadliwie wydaną decyzję, a ze względu na fakt, że w obrocie prawnym istnieje w sprawie prawomocne i ostateczne rozstrzygnięcie, OliPS, że brak jest możliwości uznania, że w sprawie toczy się postępowanie, które mogłoby być przedmiotem rozstrzygnięcia. Abstrahując od powyższych wyjaśnień należy podkreślić, że żądania i obecna skarga Skarżącej nie dotyczą powyższej próby uregulowania zbiegu do świadczeń w danym okresie i pomimo zaskarżenia przez Nią odwołaniem decyzji z 17 września 2020 r. Jej żądania wówczas i nadal dotyczą tego, że – w Jej ocenie powinna mieć przyznane prawo do świadczenia pielęgnacyjnego z wcześniejszą datą, a ta kwestia została rozstrzygnięta decyzją z dnia 21 września 2020 r.

W związku z powyższym, skoro nie zostało w sprawie wszczęte postępowanie, trudno mówić o terminie załatwienia sprawy w świetle art. 35 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego – dalej: k.p.a., a tym samym stwierdzić by w sprawie doszło do przewlekłości. Ponadto, mając na uwadze, że decyzja SKO w Opolu z dnia 19 lutego 2021 r. nr SKO.40.2319.2020.śr doręczona została OliPS w dniu 1 marca 2021r. , i z uwagi na fakt, iż sprawa jest szczególnie skomplikowana, a strona nie wskazuje konkretnie swych żądań i zaistniała potrzeba ich sprecyzowania, trudno mówić o tym by na dzień wniesienia skargi przekroczony został termin, o którym mowa w art. 35 § 3 k.p.a. Warto zwrócić także uwagę na zasadę trwałości decyzji administracyjnych – w perspektywie istnienia w obrocie prawnym prawomocnych i ostatecznych decyzji, których zmiany żąda skarżąca, nie pozostawia wątpliwości, że skarżąca powinna konkretnie wskazać swoje żądania i ich podstawę a także mieć świadomość sytuacji prawnej, w której się znajduje – OliPS podjął starania by wyjaśnić skarżącej stan faktyczny i prawny sprawy, co ułatwiłoby Jej doprecyzowanie żądań.

Niezależnie od powyższego, z uwagi na wskazane już powyżej zobowiązanie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu do ponownego rozpatrzenia sprawy i dbałości o interesy Skarżącej OliPS podjął działania zmierzające do ustalenia żądań Skarżącej – pismami z dnia 07.04.2021r. i 27.04.2021r. skierowane zostały wezwania do sprecyzowania żądań. Kierowane żądania Skarżącej są

bardzo ogólne, a z uwagi na istniejące już w sprawie powołane wyżej ostateczne i prawomocne rozstrzygnięcia – organ podjął próbę wyjaśnienia Skarżącej stanu sprawy i wezwał dwukrotnie do szczegółowego wyjaśnienia zakresu żądań. Skarżąca dopiero pismem z dnia 20 maja 2021 r., które wpłynęło do OIiPS w dniu 21 maja 2021 r. ustosunkowała się do skierowanych do niej wezwań – co prawda nadal w sposób ogólny – jednak dając już możliwość organowi zajęcia stanowiska w sprawie, a co za tym idzie jej rozstrzygnięcia.

Jak już wskazano świadczenie pielęgnacyjne przyznano Skarżącej ostateczną i prawomocną decyzją z dnia 21 września 2020 r. odnosząc się natomiast do żądania wypłaty odsetek dyrektor OIiPS wyjaśnił, że w dniu 30 września 2020 r. Skarżąca złożyła wniosek o wypłatę odsetek od wypłaconego świadczenia pielęgnacyjnego. Decyzją nr OIiPS-DŚS.4532.8.2020 z dnia 26 listopada 2020 r. umorzono postępowanie. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że w ustawie o świadczeniach rodzinnych, a także w innych przepisach rangi ustawowej, w tym w Kodeksie postępowania administracyjnego – brak jest podstaw prawnych do zasądzenia przez organ administracji odsetek od świadczeń rodzinnych wypłaconych z opóźnieniem, brak jest możliwości ich dochodzenia na drodze postępowania administracyjnego.

Skarżąca swoje roszczenia jak wskazuje opiera o informacje wyczytane w gazecie, twierdzi, że organ pomocy społecznej był zobligowany by podejmować samodzielnie inicjatywę i informować ją, że ma prawo złożenia wniosku o przyznanie wyższego świadczenia. W ocenie OIiPS, żądania Skarżącej wybiegają znacznie poza obowiązek informacyjny organu. Skarżąca pobierała zasiłek dla opiekuna, organ nie miał obowiązku badać z urzędu czy przysługiwałoby Jej inne – wyższe świadczenie, bądź kierować do Niej korespondencji, zwłaszcza, że po pierwsze nie była stroną żadnego toczącego się postępowania administracyjnego, a po drugie organ nie jest w stanie zadbać o interesy wszystkich mieszkańców gminy w taki sposób, jakiego oczekiwałaby Skarżąca.

Należy dodać, iż w związku z otrzymanymi informacjami, w świetle przedstawionych okoliczności, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznaje, iż zarówno Dyrektor jak i żaden z Pracowników Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku w przedmiotowej sprawie nie dopuścił się zaniedbania, obowiązki wykonywane były należycie, co najważniejsze nie doszło ani do naruszenia praworządności ani interesów skarżącej. Jednocześnie na posiedzeniu Komisji Dyrektor OIiPS poinformował Skarżącą iż zawsze jest gotowy do pomocy i w każdej chwili Skarżąca może korzystać z pomocy pracowników OIiPS jak i samego dyrektora.

Mając na uwadze powyższe Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznaje skargę za bezzasadną wskazując jednocześnie, że strona może korzystać w celu dochodzenia swych roszczeń z możliwości prawnych, a organ – pomimo nawet najszczerzych chęci pomocy stronie – musi kierować się przepisami prawa (w tym zasadami proceduralnymi) i mieć na względzie zasadę równego traktowania. Z tych względów po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rada Miejska w Ozimku uznaje skargę za bezzasadną.

L. Janenko